

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 23-512/AL/GLD

Beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort
Arnhem-Leeuwarden van 9 oktober 2023

in de zaak **23-512/AL/GLD**

naar aanleiding van de klacht van:

klager

klaagster

hierna te noemen: **klagers**

gemachtigde: mr. [Van O], advocaat te [plaats]
over

verweerster

De voorzitter van de raad van discipline heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Gelderland van 24 juli 2023 met kenmerk K 22/89, door de raad ontvangen op 24 juli 2023, en van de op de daarbij gevoegde inventarislijst vermelde stukken.

1 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht wordt, gelet op de stukken, van de volgende feiten uitgegaan.

1.1 Klagers hebben zich op 14 januari 2015 tot verweerster gewend met het verzoek hen bij te staan in hun echtscheidingszaak. Klaagster heeft de zaak in behandeling genomen en de opdracht bij e-mails van 2 en 4 februari 2015 aan klagers bevestigd.

1.2 Verweerster heeft op 1 april, 18 mei, 16 juli, 22 september, 14 oktober, 3 november en 28 en 31 december 2015 declaraties aan klagers gestuurd voor de door haar verrichte werkzaamheden. Klagers hebben vijf van de acht declaraties voldaan.

1.3 Op 7 februari 2016 hebben klagers bij verweersters kantoor een klacht ingediend over de hoogte van de in rekening gebrachte bedragen. Verweerster kantoor heeft de klacht conform de interne klachtenregeling behandeld en met klagers besproken, waarbij verweersters kantoor een voorstel tot gedeeltelijk creditering heeft gedaan. Dit heeft niet geleid tot een oplossing.

1.4 Klager heeft zich vervolgens voor rechtsbijstand gewend tot zijn rechtsbijstandsverzekering. Bij brief d.d. 22 maart 2016 heeft mr. Y, werkzaam bij de rechtsbijstandsverzekeraar, verweerster aangeschreven. Verweerster heeft niet op deze brief gereageerd.

1.5 Bij brief d.d. 12 december 2017 heeft verweerster klagers gewezen op hun betalingsverplichting. Op 13 december 2017 heeft verweerster een stuitingsexploit doen betekenen aan klagers.

1.6 Bij brief d.d. 18 december 2017 heeft mr. Y verweerster nogmaals aangeschreven, waarbij hij aan verweerster heeft medegedeeld dat de vordering door klagers werd betwist. Verweerster heeft niet op deze brief gereageerd.

1.7 Bij brief d.d. 14 december 2021 heeft verweerster klagers nogmaals verzocht om over te gaan tot betaling van de openstaande declaraties.

1.8 Op 15 juli 2022 heeft de gemachtigde van klagers namens klagers tegen verweerster een klacht ingediend bij de deken.

2 KLACHT

2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klagers verwijten verweerster het volgende.

a) Verweerster heeft excessief gedeclareerd;

b) Verweerster heeft in strijd met gedragsregel 17 klagers niet op de hoogte gesteld van het feit dat de kosten aanzienlijk hoger zouden worden dan aanvankelijk ingeschat.

3 VERWEER

3.1 Verweerster heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De voorzitter zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

4 BEOORDELING

4.1 Klagers verwijten verweerster dat zij in 2015 excessief heeft gedeclareerd en dat zij, eveneens in 2015, heeft verzuimd om conform gedragsregel 17 klagers op de hoogte te stellen van het feit dat de kosten aanzienlijk hoger zouden uitvallen dan aanvankelijk ingeschat. De voorzitter stelt dan ook vast dat de klacht ziet op vermeend handelen of nalaten van verweerster in 2015.

4.2 De voorzitter overweegt dat ingevolge het bepaalde in artikel 46g lid 1 aanhef en sub a Advocatenwet een klacht niet-ontvankelijk wordt verklaard indien het klaagschrift wordt ingediend na verloop van drie jaren na de dag waarop de klager heeft kennis genomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het nalaten of handelen van de advocaat waarop de klacht betrekking heeft.

4.3 De gemachtigde van klagers heeft zich op 15 juli 2022, derhalve ruimschoots na het verstrijken van de in artikel 46g lid 1 aanhef en sub a Advocatenwet bedoelde termijn, namens klagers met een klacht over verweerster tot de deken gewend. Niet is gebleken dat klagers niet eerder dan op 15 juli 2022 hebben kunnen klagen. Klagers waren blijkens de gevolgde interne klachtenregeling en de brieven van mr. Y reeds in 2016 van mening dat verweerster excessief had gedeclareerd en hen ten onrechte niet had gewezen op het feit dat de kosten aanmerkelijk hoger zouden uitvallen dan aanvankelijk ingeschat. Op grond van het voorgaande is de voorzitter van oordeel dat niet valt in te zien op grond waarvan klagers tot 15 juli 2022 hebben gewacht met het indienen van een klacht tegen verweerster. Het feit dat verweerster niet op de brief van mr. Y d.d. 18 december 2017 heeft gereageerd en klagers vervolgens eerst bij brief d.d. 14 december 2021 heeft aangeschreven maakt dit niet anders. Van een verschoonbare termijnoverschrijding is geen sprake.

4.4 Klagers hebben een beroep gedaan op de in artikel 46g lid 2 Advocatenwet bepaalde uitzondering. Artikel 46g lid 2 Advocatenwet bepaalt dat ten aanzien van een na afloop van de in artikel 46g lid 1 aanhef en sub a Advocatenwet bedoelde termijn ingediende klacht niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege blijft indien de gevolgen van het handelen of nalaten redelijkerwijs pas nadien bekend zijn geworden. In dat geval verloopt de termijn voor het indienen van een klacht een jaar na de datum waarop de gevolgen redelijkerwijs als bekend geworden zijn aan te merken. De voorzitter overweegt als volgt. Dat tussen 18 december 2017 en 14 december 2021 sprake is geweest van een radiostilte, maakt naar het oordeel van de voorzitter niet dat klagers een beroep kunnen doen op de in artikel 46g lid 2 Advocatenwet bepaalde uitzondering. De gevolgen van het vermeende handelen of nalaten van verweerster zijn namelijk, anders dan klagers stellen, niet pas na het verstrijken van de in artikel 46g lid 1 aanhef en sub a Advocatenwet genoemde termijn

bekend geworden. Verweerster is immers steeds aanspraak blijven maken op betaling, terwijl van feit of omstandigheden waaruit klagers mochten afleiden dat verweerster afstand deed van haar vordering tot betaling niet is gebleken. Het enkele stilzwijgen tussen 18 december 2017 en 14 december 2021 vormt in elk geval naar het oordeel van de voorzitter niet een dergelijke omstandigheid.

4.5 De voorzitter zal de klacht op grond van het voorgaande met toepassing van artikel 46g lid 1 aanhef en sub a Advocatenwet niet-ontvankelijk verklaren.

BESLISSING

De voorzitter verklaart de klacht met toepassing van artikel 46g lid 1 aanhef en sub a Advocatenwet niet ontvankelijk.

Aldus beslist door mr. J.U.M. van der Werff, plaatsvervangend voorzitter, bijgestaan door mr. T.H.G. Huber-van de Langenberg als griffier en uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2023.

Griffier

Voorzitter

Bij afwezigheid van

mr. T.H.G. Huber-van de Langenberg

is deze beslissing ondertekend door

mr. M.M. Goldhoorn (griffier)

Verzonden d.d. 9 oktober 2023